

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 717/2014,**annettu 27 päivänä kesäkuuta 2014,****Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljelyalalla**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtionomionalaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ⁽²⁾,

on kuullut neuvoa-antavaa valtioneuvostokomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet täyttävä julkinen rahoitus on valtiontukea, ja siitä on ilmoitettava komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Perussopimuksen 109 artiklan nojalla neuvosto voi kuitenkin määrittää tukimuodot, jotka vapautetaan tästä ilmoitusvaatimuksesta. Perussopimuksen 108 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio voi antaa tällaisia valtiontukimuotoja koskevia asetuksia. Neuvosto päätti asetuksen (EY) N:o 994/98 nojalla perussopimuksen 109 artiklan mukaisesti, että vähämerkityksinen tuki voisi olla yksi tällainen tukimuoto. Tämän perusteella vähämerkityksisen tuen, joka on yhdelle yritykselle tietyn ajanjakson aikana myönnettyä tukea, joka ei ylitä tiettyä määrää, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi siihen ei sovelleta ilmoitusmenettelyä.
- (2) Komissio on lukuisissa päätöksissä selventänyt perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen käsitettä. Komissio on myös esittänyt ensin vähämerkityksistä tukea koskevassa tiedonannossaan ⁽³⁾ ja myöhemmin komission asetuksissa (EY) N:o 69/2001 ⁽⁴⁾ ja (EY) N:o 1998/2006 ⁽⁵⁾ vähämerkityksiseen tukeen sovellettavaa enimmäismäärää, jonka alapuolella perussopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta, koskevan politiikkansa. Kalastus- ja vesiviljelyala jätettiin kokonaan tai osittain kyseisten asetusten soveltamisalan ulkopuolelle ottaen huomioon kalastus- ja vesiviljelyalalla sovellettavat erityissäännöt ja riski siitä, että jopa alhaiset tukimäärät voisivat täyttää perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa säädetyt perusteet. Komissio on jo hyväksynyt kalastus- ja vesiviljelyalalla myönnettävää vähämerkityksistä tukea koskevista säännöistä joukon asetuksia, joista viimeisin on komission asetus (EY) N:o 875/2007 ⁽⁶⁾. Kyseisen asetuksen nojalla katsottiin, ettei yhdelle kalastusalalla toimivalle yritykselle myönnettävien vähämerkityksisten tukien kokonaismäärä täyttänyt kaikkia EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan perusteita, jos se ei ylittänyt 30 000:tä euroa tuensajaa kohti kolmen verovuoden aikana, eikä jäsenvaltiolle vahvistettua kokonaismäärää, joka oli 2,5 prosenttia kalastusalan vuosituotannosta. Asetuksen (EY) N:o 875/2007 soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella on aiheellista tarkistaa tiettyjä kyseisessä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä ja korvata se.
- (3) On aiheellista säilyttää jäsenvaltiossa yhdelle yritykselle kolmen vuoden aikana myönnettävän vähämerkityksisen tuen enimmäismääränä 30 000 euroa. Tämä enimmäismäärä on edelleen tarpeen sen varmistamiseksi, ettei minkään tämän asetuksen mukaisen toimenpiteen voida katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua, jos kaikille kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille kolmen vuoden aikana myönnetyn tällaisen tuen kokonaismäärä ei ylitä kullekin jäsenvaltiolle vahvistettua kumulatiivista määrää, joka on 2,5 prosenttia kalatalousalan eli pyynti-, jalostus- ja vesiviljelytoiminnan vuotuisesta liikevaihdosta (kansallinen yläraja).

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 92, 29.3.2014, s. 22.

⁽³⁾ Komission tiedonanto vähämerkityksisestä tuesta (EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 69/2001, annettu 12 päivänä tammikuuta 2001, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Komission asetus (EY) N:o 1998/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Komission asetus (EY) N:o 875/2007, annettu 24 päivänä heinäkuuta 2007, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta (EUVL L 193, 25.7.2007, s. 6).

- (4) Sovelletaessa perussopimuksen kilpailusääntöjä yrityksellä tarkoitetaan kaikkia taloudellista toimintaa harjoittavia yksiköitä riippumatta niiden oikeudellisesta muodosta ja rahoitustavasta ⁽¹⁾. Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut, että kaikki saman yksikön (oikeudellisessa tai tosiasiallisessa) valvonnassa olevat yksiköt olisi katsottava yhdeksi yritykseksi ⁽²⁾. Tässä asetuksessa olisi oikeusvarmuuden vuoksi ja hallinnollisen rasiituksen keventämiseksi vahvistettava tyhjentävä luettelo selkeistä perusteista, joiden perusteella voidaan määrittää, milloin kahta tai useampaa yritystä samassa jäsenvaltiossa on pidettävä yhtenä yrityksenä. Komissio on valinnut komission suosituksen 2003/361/EY ⁽³⁾ ja komission asetuksen (EY) N:o 800/2008 ⁽⁴⁾ liitteen I sisältämässä pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritysten) määritelmässä vahvistetuista ”sidosyritysten” määrittelyssä sovellettavista perusteista ne, jotka ovat tarkoituksenmukaisia tätä asetusta sovelletaessa. Perusteet ovat jo viranomaisille tuttuja, ja niitä olisi sovellettava tämän asetuksen soveltamisala huomioon ottaen sekä pk-yrityksiin että suuriin yrityksiin. Perusteiden pitäisi varmistaa, että sidosyritysten joukkoa pidetään yhtenä ainoana yrityksenä sovelletaessa vähämerkityksistä tukea koskevaa sääntöä, mutta sellaisten yritysten, joilla ei ole toisiinsa muuta suhdetta kuin se, että niistä jokaisella on suora yhteys samaan julkiseen elimeen tai samoihin julkisiin elimiin, ei katsota olevan toisiinsa sidoksissa. Saman julkisen elimen tai samojen julkisten elinten määräysvallassa olevien yritysten, joilla voi olla itsenäinen päätösvalta, erityistilanne on sen vuoksi otettu huomioon.
- (5) Ottaen huomioon yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisala sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013 ⁽⁵⁾ 5 artiklan d alakohdassa vahvistettu kalastus- ja vesiviljelyalan määritelmä, tätä asetusta olisi sovellettava yrityksiin, jotka toimivat kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotannossa, jalostuksessa ja kaupan pitämisessä.
- (6) Yleisenä periaatteena on, ettei minkäänlaista tukea saa myöntää olosuhteissa, joissa EU:n lainsäädäntöä ja erityisesti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä ei noudateta. Tätä periaatetta sovelletaan myös vähämerkityksisiin tukiin.
- (7) Ottaen huomioon tarpeen varmistaa johdonmukaisuus yhteisen kalastuspolitiikan ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tavoitteiden kanssa, tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä erityisesti tuki kalastusalan hankkimiseen, tuki kalastusaluksen pääkoneen tai apukoneiden nykyaikaistamiseen tai korvaamiseen sekä tuki toimiin, jotka Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 ⁽⁶⁾ 13 artiklan mukaan ovat tukeen kelpaamattomia.
- (8) Euroopan unionin tuomioistuin on todennut, että silloin kun unioni on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioilla on velvollisuus pidäytyä sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka saattaisivat poiketa markkinajärjestelystä tai haitata sitä ⁽⁷⁾. Tätä periaatetta sovelletaan myös kalastus- ja vesiviljelyalaan. Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki alkutuottajien kanssa.
- (9) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vientitukeen tai tukeen, jonka ehtona on käyttää kotimaisia tuotteita tuontituotteiden sijaan. Sitä ei varsinkaan pitäisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa muissa jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa. Tuki messujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, ei yleensä ole vientitukea.
- (10) Jos kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiva yritys toimii myös muilla aloilla tai harjoittaa muita toimintoja, jotka kuuluvat komission asetuksen (EU) N:o 1407/2013 ⁽⁸⁾ soveltamisalaan, mainitun asetuksen säännöksiä olisi sovellettava kyseisten muiden alojen tai toimintojen osalta myönnettävään tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei kalastus- ja vesiviljelyalan toiminta hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.

⁽¹⁾ Asia C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SPA ym., tuomio 10.1.2006, Kok., s. I-289.

⁽²⁾ Asia C-382/99, Alankomaat v. komissio, tuomio 13.6.2002, Kok., s. I-5163.

⁽³⁾ Mikroyritysten sekä pienten ja keski suurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annettu komission suositus 2003/361/EY (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 800/2008, annettu 6 päivänä elokuuta 2008, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuiksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti (EUVL L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Asia C-456/00, Ranska v. komissio, tuomio 12.12.2002, Kok., s. I-11949.

⁽⁸⁾ Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1).

- (11) Jos kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiva yritys toimii tai harjoittaa toimintoja myös maataloustuotteiden alkutuotannon alalla, tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan ensin mainitun alaan tai toiminnan osalta myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy tämän asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.
- (12) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava säännöt sen varmistamiseksi, että ei ole mahdollista kiertää erityisissä asetuksissa tai komission päätöksissä säädettyjä tuen enimmäisintensiteettejä. Siinä olisi myös säädettävä selkeistä tuen kasautumista koskevista säännöistä, joita on helppo soveltaa.
- (13) Tätä asetusta sovellettaessa huomioon otettavalla kolmen vuoden jaksolla tilannetta olisi tarkasteltava jatkuvasti siten, että aina uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä otetaan huomioon kuluvan verovuoden sekä kahden edeltävän verovuoden aikana myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.
- (14) Tässä asetuksessa ei suljeta pois mahdollisuutta katsoa jonkin muun kuin tässä asetuksessa vahvistetun syyn perusteella, että toimenpide ei ole perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, esimerkiksi siitä syystä, että toimenpide noudattaa markkinataloussijoittajaperiaatetta tai siihen ei sisälly valtion varojen siirtoa. Erityisesti komission keskitetysti hallinnoima unionin rahoitus, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltion määräysvaltaan, ei ole valtiontukea eikä sitä pitäisi ottaa huomioon määrittäessä, onko asianomaista enimmäismäärää tai kansallista ylärajaa noudatettu.
- (15) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan seurannan varmistamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan vähämerkityksiseen tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ("läpinäkyvä tuki"). Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten tai muiden sellaisten välineiden osalta, joille on määrätty yläraja, jolla voidaan varmistaa, ettei sovellettavaa enimmäismäärää ylitetä. Ylärajan määrittäminen tarkoittaa sitä, että niin kauan kuin tuen tarkka määrä ei ole tai ei vielä ole tiedossa, jäsenvaltion on oletettava, että tuen määrä vastaa ylärajaa, jotta voidaan varmistaa, että useat tukitoimenpiteet yhdessä eivät ylitä tässä asetuksessa vahvistettua enimmäismäärää, ja soveltaa kasautumista koskevia sääntöjä.
- (16) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Muiden kuin avustuksina myönnettävien läpinäkyvien tukien tai useissa erissä maksettavien tukien bruttoavustusekvivalentti on laskettava tällaisen tuen myöntämishetkellä voimassa olevien markkinakorkojen perusteella. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi käytettävä viitekorjoja, sellaisina kuin ne on vahvistettu komission tiedonannossa viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta ⁽¹⁾.
- (17) Lainoista koostuvaa tukea, myös lainojen muodossa myönnettävää vähämerkityksistä riskirahoitustukea, olisi pidettävä läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella. Jotta voitaisiin yksinkertaistaa lyhytaikaisten pienten lainojen käsittelyä, tähän asetukseen olisi sisällyttävä selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä lainan määrä että sen kesto. Komission kokemuksen perusteella sellaisten lainojen tapauksessa, jotka on suojattu vähintään 50 prosenttia lainasta kattavalla vakuudella ja joiden määrä on enintään 150 000 euroa ja kesto enintään viisi vuotta tai määrä enintään 75 000 euroa ja kesto enintään kymmenen vuotta, bruttoavustusekvivalentin voidaan katsoa olevan vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää pienempi. Koska sellaisille yrityksille, jotka eivät ehkä voi maksaa takaisin lainaa, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyy vaikeuksia, tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisiin yrityksiin.
- (18) Pääomapanoksista koostuva tuki pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Riskirahoitusta koskevissa suuntaviivoissa ⁽²⁾ tarkoitetuista oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei kyseisellä toimenpiteellä anneta pääomaa enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta (EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta pieniin ja keskiuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi (EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2).

- (19) Takauksista koostuva tuki, mukaan lukien takausten muodossa myönnettävä vähämerkityksinen riskirahoitustuki, olisi katsottava läpinäkyväksi, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa kyseisen kaltaisille yrityksille vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella ⁽¹⁾. Jotta voitaisiin yksinkertaistaa sellaisten lyhytaikaisten takausten käsittelyä, joilla taataan enintään 80 prosenttia suhteellisen pienestä lainasta, tähän asetukseen olisi sisällyttävä selkeä sääntö, jota on helppo soveltaa ja jossa otetaan huomioon sekä takauksen kohteena olevan lainan määrä että takauksen kesto. Tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisten liiketoimien takauksiin, joissa ei ole kyse lainasta, kuten omaan pääomaan kohdistuvien liiketoimien takauksiin. Kun takaus kattaa enintään 80 prosenttia sen kohteena olevasta lainasta, taattu määrä on enintään 225 000 euroa ja takauksen kesto enintään viisi vuotta, voidaan katsoa, ettei takauksen bruttoavustusekvivalentti ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää. Näin on myös silloin, kun takaus kattaa enintään 80 prosenttia sen kohteena olevasta lainasta, taattu määrä on enintään 112 500 euroa ja takauksen kesto enintään kymmenen vuotta. Lisäksi jäsenvaltiot voivat käyttää takauksen bruttoavustusekvivalentin laskemiseen menetelmää, joka on jo ilmoitettu komissiolle jonkin muun, tuolloin sovelletun valtioneuvoston päätöksen nojalla ja jonka komissio on hyväksynyt olevan takaustiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukainen edellyttäen, että hyväksytyt menetelmät koskevat nimellisesti sellaista takaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimintatyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan. Koska sellaisille yrityksille, jotka eivät ehkä voi maksaa takaisin lainaa, myönnettävän tuen bruttoavustusekvivalentin määrittämiseen liittyy vaikeuksia, tätä sääntöä ei pitäisi soveltaa sellaisiin yrityksiin.
- (20) Jos vähämerkityksistä tukea koskeva ohjelma pannaan täytäntöön rahoituksen välittäjien kautta, olisi varmistettava, että ne eivät saa valtiontukea. Tämä on mahdollista esimerkiksi siten, että valtion takauksista hyötyviä rahoituksen välittäjiä vaaditaan maksamaan markkinaehtoinen takausmaksu tai siirtämään mahdollinen etu täysimääräisesti lopullisille tuensaajille, taikka noudattamalla vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja muita tämän asetuksen edellytyksiä myös välittäjien tasolla.
- (21) Komissio voi jäsenvaltion ilmoituksen yhteydessä tarkastella, muodostaako tukitoimenpide, joka ei ole avustus, laina, takaus, pääomapanos tai oman pääoman ehtoisen tai luonteisen sijoituksen muotoinen riskirahoitustoimenpide, bruttoavustusekvivalentin, joka ei ylitä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja joka sen vuoksi voisi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (22) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtioneuvoston päätöksiä noudatetaan, ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun yhteistyöperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi edistettävä tämän tehtävän suorittamista ottamalla käyttöön tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, ettei yhdelle yritykselle vähämerkityksistä tukea koskevan säännön nojalla myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ylitä sallittua enimmäismäärää. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi vähämerkityksistä tukea myöntäessään ilmoitettava kyseiselle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen määrä ja että se on luonteeltaan vähämerkityksistä, ja viitattava suoraan tähän asetukseen. Jäsenvaltioilta olisi edellytettävä myönnetyn tuen valvontaa sen varmistamiseksi, että asianomaisia enimmäismääriä ei ylitetä ja että kasautumista koskevia sääntöjä noudatetaan. Tämän velvoitteen noudattamiseksi asianomaisen jäsenvaltion olisi ennen tällaisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus muusta tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten soveltamisalaan kuuluvasta asianomaisen verovuoden ja kahden sitä edeltävän verovuoden aikana saadusta vähämerkityksisestä tuesta. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltioiden olisi voitava perustaa keskusrekisteri, joka sisältää täydelliset tiedot myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta, ja tarkastaa, että uusi myönnetty tuki ei ylitä asianomaista enimmäismäärää.
- (23) Ennen uuden vähämerkityksisen tuen myöntämistä kunkin jäsenvaltion olisi tarkistettava, ettei vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä tai kansallinen yläraja ylity kyseisessä jäsenvaltiossa uuden vähämerkityksisen tuen myötä ja että muut tämän asetuksen edellytykset täyttyvät.
- (24) Tämän asetuksen soveltamisaikaa olisi rajoitettava ottaen huomioon komission saama kokemus ja erityisesti tarve tarkistaa säännöllisesti valtioneuvoston politiikkaa. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy eikä sitä jatketa, jäsenvaltioilla olisi oltava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia vähämerkityksisiä tukia koskeva kuuden kuukauden siirtymäkausi,

⁽¹⁾ Ks. esimerkiksi komission tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtioneuvoston päätöksiin takauksina (EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille myönnettävään tukeen, lukuun ottamatta
 - a) tukea, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän perusteella;
 - b) tukea kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin eli tukea, joka liittyy suoraan vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
 - c) tukea, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella;
 - d) tukea kalastusalusten hankkimiseen;
 - e) tukea kalastusaluksen pääkoneen tai apukoneiden nykyaikaistamiseen tai korvaamiseen;
 - f) tukea aluksen kalastuskapasiteettia lisääviin toimiin tai laitteisiin, jotka parantavat aluksen kykyä löytää kalaa;
 - g) tukea uusien kalastusalusten rakentamiseen tai kalastusalusten tuontiin;
 - h) tukea kalastustoiminnan väliaikaiseen tai pysyvään lopettamiseen, ellei asetuksessa (EU) N:o 508/2014 erityisesti toisin säädetä;
 - i) tukea koekalastuksen;
 - j) tukea yrityksen omistuksen siirtämiseen;
 - k) tukea suoriin istutuksiin, ellei niistä ole nimenomaisesti säädetty säilyttämistoimenpiteenä unionin säädöksessä tai ellei ole kyse koeistutuksesta.
2. Jos kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiva yritys toimii myös yhdellä tai useammalla muulla alalla tai harjoittaa muita toimintoja, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 1407/2013 soveltamisalaan, mainittua asetusta olisi sovellettava viimeksi mainittujen alojen tai toimintojen osalta myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei kalastus- ja vesiviljelyalalla harjoitettava toiminta hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.
3. Jos kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiva yritys toimii myös maataloustuotteiden alkutuotannossa, joka kuuluu komission asetuksen (EU) N:o 1408/2013 ⁽¹⁾ soveltamisalaan, tätä asetusta sovelletaan ensin mainitun alan osalta myönnettyyn tukeen edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotanto hyödy mainitun asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
 - a) 'kalastus- ja vesiviljelyalan yrityksillä' yrityksiä, jotka toimivat kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotannossa, jalostuksessa ja kaupan pitämisessä;
 - b) 'kalastus- ja vesiviljelytuotteilla' asetuksen (EU) N:o 1379/2013 5 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita;

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 1408/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 9).

- c) 'jalostamisella ja kaupan pitämisellä' kaikkia purkamisen tai pyydystämisen ja lopputuotevaiheen väliin sijoituvia käsittely-, tuotanto- ja jakelutoimenpiteitä.
2. 'Yhteen yritykseen' sisältyvät tätä asetusta sovellettaessa kaikki yritykset, joiden välillä vallitsee vähintään yksi seuraavista suhteista:
- a) yrityksellä on enemmistö toisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä;
- b) yritys on oikeutettu asettamaan tai erottamaan toisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistön;
- c) yrityksellä on oikeus käyttää määräysvaltaa toisessa yrityksessä tämän kanssa tehdyn sopimuksen taikka tämän perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräyksen nojalla;
- d) toisen yrityksen osakkeenomistajana tai jäsenenä olevan yrityksen hallinnassa on toisen yrityksen muiden osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen nojalla yksin enemmistö kyseisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä.

Yritykset, joilla on jokin ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetuista suhteista yhden tai useamman toisen yrityksen kautta, katsotaan myös yhdeksi yritykseksi.

3 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita eikä niihin sen vuoksi sovelleta perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset.
2. Jäsenvaltion yhdelle kalastus- ja vesiviljelyalan yritykselle myöntämän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla yli 30 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana.
3. Jäsenvaltion kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille myöntämien vähämerkityksisten tukien kokonaismäärä ei saa ylittää kolmen verovuoden pituisen jakson aikana liitteessä vahvistettua kansallista ylärajaa.
4. Vähämerkityksinen tuki katsotaan myönnettyksi sillä hetkellä, kun yritykselle annetaan laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla, riippumatta ajankohdasta, jolloin vähämerkityksinen tuki maksetaan yritykselle.
5. Edellä 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää ja 3 kohdassa tarkoitettua kansallista ylärajaa sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta tai tarkoituksesta sekä siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain unionin varoista. Kolmen verovuoden jakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.
6. Edellä 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja 3 kohdassa tarkoitettua kansallisen ylärajan soveltamiseksi tuki ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.
- Useassa erässä maksettava tuki diskontataan myöntämisaikakohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on myöntämisen aikaan sovellettava diskonttokorko.
7. Jos 2 kohdassa vahvistettu enimmäismäärä tai 3 kohdassa tarkoitettu kansallinen yläraja ylittyy uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen vuoksi, uuteen tukeen ei saa soveltaa tätä asetusta.
8. Sulautumisten ja yrityskauppojen tapauksessa kaikki aikaisemmin jollekin sulautuvista yrityksistä myönnetty vähämerkityksinen tuki on otettava huomioon määritettäessä, ylittääkö uudelle yritykselle tai ostajayritykselle myönnettävä uusi vähämerkityksinen tuki enimmäismäärän tai kansallisen ylärajan. Ennen sulautumaa tai yrityskauppaa sääntöjenmukaisesti myönnetty vähämerkityksinen tuki säilyy laillisena.

9. Jos yksi yritys jaetaan kahdeksi tai useammaksi erilliseksi yritykseksi, ennen jakoa myönnetty vähämerkityksinen tuki on kohdennettava tuesta hyötynneelle yritykselle, eli periaatteessa yritykselle, joka ottaa hoitaakseen toiminnot, joihin vähämerkityksinen tuki käytettiin. Jos tällainen kohdentaminen ei ole mahdollista, vähämerkityksinen tuki on kohdennettava suhteessa uusien yritysten pääoman kirjanpitoarvoon sinä päivänä, jona jakaminen tapahtui.

4 artikla

Bruttoavustusekvivalentin laskeminen

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ("läpinäkyvä tuki").
2. Avustuksista tai korkotuista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi.
3. Lainoista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos
 - a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä se täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja
 - b) lainan vakuudet kattavat vähintään 50 prosenttia lainasta ja lainan määrä on 150 000 euroa viiden vuoden aikana tai 75 000 euroa kymmenen vuoden aikana; jos lainan määrä on näitä määriä pienempi ja/tai se myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, lainan bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä; tai
 - c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämisen aikaan sovellettavan viitekoron perusteella.
4. Pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettu vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä.
5. Oman pääoman ehtoisten tai luonteisten sijoitusten muotoisista riskirahoitustoimenpiteistä koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos yhdelle yritykselle annettu pääoma ei ylitä 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettua vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.
6. Takauksista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos
 - a) edunsaajaa ei ole asetettu yleistäytöntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi eikä se täytä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja edellytyksiä yleistäytöntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojen pyynnöstä. Jos kyseessä on suuri yritys, edunsaajan tilanteen on vastattava vähintään luottoluokitusta B-; ja
 - b) takaus kattaa enintään 80 prosenttia lainasta ja taattu määrä on enintään 225 000 euroa ja takauksen kesto on viisi vuotta tai taattu määrä on enintään 112 500 euroa ja takauksen kesto on kymmenen vuotta; jos taattu määrä on näitä määriä pienempi ja/tai takaus myönnetään alle viideksi tai kymmeneksi vuodeksi, takauksen bruttoavustusekvivalentti lasketaan vastaavana suhteellisenä osuutena 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetusta asianomaisesta enimmäismäärästä; tai
 - c) bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella; tai
 - d) ennen takauksen täytäntöönpanoa
 - i) bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävä menetelmä on jo ilmoitettu komissiolle jonkin muun, tuolloin sovelletun valtiontukia koskevan komission asetuksen nojalla ja komissio on hyväksynyt sen olevan takaustiedonannon tai sitä seuraavan tiedonannon mukainen, ja
 - ii) kyseinen menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takaustyyppiä ja kohteena olevaa liiketoimintyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.
7. Muista välineistä koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, jos välineessä määrätään ylärajasta, jolla voidaan varmistaa, että enimmäismäärää ei ylitetä.

5 artikla

Tuen kasautuminen

1. Jos kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiva yritys toimii myös yhdellä tai useammalla asetuksen (EU) N:o 1407/2013 soveltamisalaan kuuluvalla alalla tai kuuluvissa toiminnoissa, kalastus- ja vesiviljelyalan toimintoihin tämän asetuksen mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua jälkimmäisille aloille tai toimintoille myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa asetuksen (EU) N:o 1407/2013 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettuun enimmäismäärään asti sillä edellytyksellä, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei kalastus- ja vesiviljelyalalla harjoitettava toiminta hyödy asetuksen (EU) N:o 1407/2013 mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.
2. Jos kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiva yritys toimii myös maataloustuotteiden alkutuotannossa, asetuksen (EU) N:o 1408/2013 mukaisesti myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua kalastus- ja vesiviljelyalalla tämän asetuksen mukaisesti myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa tässä asetuksessa vahvistettuun enimmäismäärään asti sillä edellytyksellä, että asianomainen jäsenvaltio varmistaa tarkoituksenmukaisin keinoin, kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, ettei maataloustuotteiden alkutuotannon ala hyödy tämän asetuksen mukaisesti myönnettävästä vähämerkityksisestä tuesta.
3. Vähämerkityksinen tuki ei saa kasautua samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnettävän valtiontuen tai samaan riskirahoitustoimenpiteeseen myönnettävän valtiontuen kanssa, jos tällainen kasautuminen ylittäisi komission antamassa ryhmäpoikkeusasetuksessa tai päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuen enimmäisintensiteetin tai enimmäismäärän. Vähämerkityksinen tuki, jota ei ole myönnetty tai kohdennettu tiettyihin tukikelpoisiin kustannuksiin, saa kasautua muun valtiontuen kanssa, joka on myönnetty komission antaman ryhmäpoikkeusasetuksen tai päätöksen nojalla.

6 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen mukaisesti, sen on ilmoitettava yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalenttina ilmaistuna) ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen ja mainittava sen nimi ja tiedot julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään tämän asetuksen mukaisesti eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteän määrän perusteella määritetään, onko 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettu enimmäismäärä saavutettu ja onko 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kansallista ylärajaa noudatettu. Ennen tuen myöntämistä jäsenvaltion on saatava kyseiseltä yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus kaikesta muusta sille tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta.
2. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikesta jäsenvaltion viranomaisten myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, 1 kohtaa ei enää sovelleta siitä alkaen, kun rekisteri kattaa kolme verovuotta.
3. Jäsenvaltio saa myöntää uuden vähämerkityksisen tuen tämän asetuksen mukaisesti vasta varmistuttuaan siitä, ettei tuen myöntäminen nosta kyseiselle yritykselle myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää yli 3 artiklan 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kansallisen ylärajan ja että kaikkia tässä asetuksessa vahvistettuja edellytyksiä noudatetaan.
4. Jäsenvaltioiden on taltioitava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen edellytyksiä on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen verovuoden ajan siitä päivästä, jolloin ohjelmasta myönnetään viimeinen yksittäinen tuki.
5. Asianomaisen jäsenvaltion on kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, ja erityisesti yksittäisen yrityksen saaman, tässä asetuksessa ja muissa vähämerkityksisestä tuesta annetuissa asetuksissa tarkoitetun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä.

*7 artikla***Siirtymäsäännökset**

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetty edellytykset. Komissio arvioi tuet, jotka eivät täytä näitä edellytyksiä, asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.
2. Asetuksen (EY) N:o 1860/2004 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 1 päivän tammikuuta 2005 ja 30 päivän kesäkuuta 2008 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.
3. Asetuksen (EY) N:o 875/2007 edellytykset täyttävien yksittäisten vähämerkityksisten tukien, jotka on myönnetty 31 päivän heinäkuuta 2007 ja 30 päivän kesäkuuta 2014 välisenä aikana, ei katsota täyttävän kaikkia perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita, minkä vuoksi ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.
4. Tämän asetuksen voimassaolon päättyessä vähämerkityksistä tukea koskeviin ohjelmiin, jotka täyttävät tämän asetuksen edellytykset, sovelletaan tätä asetusta edelleen kuuden kuukauden ajan.

*8 artikla***Voimaantulo ja soveltamisaika**

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2014

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2020.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä kesäkuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LITE

3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kansalliset ylärajat

(euroa)

Jäsenvaltio	Jäsenvaltiolle kalastus- ja vesiviljelyalalla myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä enintään
Belgia	11 240 000
Bulgaria	1 270 000
Tšekki	3 020 000
Tanska	51 720 000
Saksa	55 520 000
Viro	3 930 000
Irlanti	20 820 000
Kreikka	27 270 000
Espanja	165 840 000
Ranska	112 550 000
Kroatia	6 260 000
Italia	96 310 000
Kypros	1 090 000
Latvia	4 450 000
Liettua	8 320 000
Luxemburg	0
Unkari	975 000
Malta	2 500 000
Alankomaat	22 960 000
Itävalta	1 510 000
Puola	41 330 000
Portugali	29 200 000
Romania	2 460 000
Slovenia	990 000
Slovakia	860 000
Suomi	7 450 000
Ruotsi	18 860 000
Yhdistynyt kuningaskunta	114 780 000